

Probouzím se a není mi vůbec volno. Kocovina je největší nepřítel lidstva. Cože jsme to včera na slezině?

Jo, už si vzpomínám. Sázka. Já a Kwakin kontra Bivoj. Prohlásil, že se nám nepodaří zakempovat o víkendu na Staroměstském náměstí. Předmět sázky: bedna šampaňského. Většina osady - zdá se - se postavila na naši stranu. Tedy, že nám píchne. A Roby - jinak student práv - se vyjádřil, že se to bude muset podrobně sepsat, aby nedošlo k nejasnostem. Nicméně jsme to stvrdili rukoudáním a zapili až hrůza.

*

Den se pomalu vystrachával z kocoviny, když se ozval Roby. Že už má koncept smlouvy. Řekl jsem, že by u toho měla být i druhá strana, a tak jsme se hospodě U dubu sešli na jedno. Smluvní strany se vzájemně dohodly na následujících bodech:

- že náš vandr na Staromáku musí trvat 24 hodin, tedy od pátku 18:00 do soboty 18:00.
- že není reálné, abychom tam spali pod širákem a že si tam tudíž můžeme postavit stan.
- že nebudeme porušovat ekologické, bezpečnostní a požární zásady, nebudeme olamovat větve stromů v Pařížské ulici kvůli rozdělení ohně, ale že svoje stravovací potřeby budeme realizovat sucholihovým vaříčem.
- že se můžeme na nutnou dobu vzdálit na veřejné záchodky
- že se druhá strana zdrží jakýchkoliv projevů nebo činů, které by mohly naši misi ohrozit nebo znemožnit

Obě smluvní strany tyto požadavky schválily.

*

V pátek jsem se vydal s nabalenou usárnou na Staromák. Je to trochu jiná zkušenost. Celetnou se musíte prodrat davy kanadských, japonských a jiných turistů, kteří ve vás vidí tak trochu atrakci. Neprožijete vzrušení nákupu jízdenky do romantických dálek, ale zase ušetříte za vlak. Když jsem přišel na náměstí, Kwakin i všichni ostatní (Píďa, Roby, Borek, Martina a Hád'a a samozřejmě Bivoj) už tam byli.

Zamítnuto umístění bivaku před orlojem z důvodu enormního množství očumovatelů. Taky místo, kde popravili 27 českých pánů, se nám zdálo poněkud nevhodné. Co kdyby se někdo tím chtěl inspirovat? Tak jsme to rozbalili před Husovým pomníkem.

Bylo to dobré místo. Taxíky tu nejezdí a riziko pádu vánočního stromu bylo celkem nepatrné vzhledem k tomu, že byl červen.

Ukázalo se, že ve stavění stanu, co se dá postavit kdekoliv, třeba i na dláždění, takové té kebulky, jsme trochu amatéři. Ale nakonec se podařilo. Stan byl postaven a naše spacáky naznačovaly, že se tu chystáme přenocovat.

Turisté čuměli a my začali vařit polévku k večeři.

-No podívejte, povídala jedna paní druhé paní. - To jsou jedni z těch, co je vyhodili z bytu na dlažbu. Správně tu protestují primátorovi pod okny.

Tak jsem si poprvé uvědomil, že jsme na dlažbě. Ale dlažba historického náměstí byla velice kvalitně provedena. Mohli jsme klidně skončit někde na periferii na kočičích hlavách. Marně jsem hledal kde má primátor okna. No nakonec při všech těch společenských povinnostech a večírcích občas nějaká okna mít může.

Objevil se první problém.

Dostavili se městští strážníci a dotázali se, jestli máme povolení tady zabírat veřejné prostranství. Pozvání na polévku na ně neudělalo žádný zvláštní dojem. Zřejmě byli po jídle.

Zasáhl Roby, který celou tu naši akci tak nějak zajišťoval produkčně. Vytáhl z kapsy papír a ukázal ho strážníkům. Ti četli a četli a nakonec se rozpačitě odpoklonkovali. Zatím tedy 1:0 na body pro nás. Ale do konce experimentu zbývalo ještě 22 hodin.

Ukázalo se, že Roby to veřejné prostranství o velikosti čtyř metrů čtverečních pro nás na úřadě pronajal! Udělal to společně se svým kamarádem Ludvou, studentem FAMU. Filmová fakulta to posvětila jako jeho seminární práci. Bude se točit film o tom, jak dva trampové omylem zakempovali na Staroměstském náměstí.

Za chvíli tu byl Ludva osobně s profesionální kamerou a jeho kamarádi přitáhli pár světel a malý agregát. Dokonce ani na klapku nezapomněli. Staly se z nás s Kwakinem ve vteřině filmové hvězdy. Ne že bych po tom nějak zvlášť toužil, ale tahle ptákovina slibovala docela zábavný víkend.

Na Martinu udělal Ludva velký dojem, takže bez velkého odporu přistoupila na jeho přání, že se stane moderátorkou. Ostatní členové naší osady poskakovali kolem a pomáhali se stavěním světel a tak. Jen Bivoj se v pozadí znatelně kyselil.

Ludva byl člověk činu, a tak se okamžitě začalo točit. Zatímco my s Kwakinem jsme se cpali polévkou (občas švenk na to, jak nám chutná), Martina plynou angličtinou zpovídala dva Japonce, jak se jim líbí čeští trampové a jestli je v Japonsku tramping také rozšířen. Protože uměli anglicky stejně málo jako Martina, probíhal rozhovor v srdečném a přátelském duchu. Její další oběti se stali strážníci, kteří teď už spíš ze zvědavosti očumovali zpovzdálí. V rozhovoru zdůraznili, že trampové jsou jim vlastně sympatičtí, a že nepředpokládají, že by tady dělali vyrvál, rozdělávali velké vatry nebo kopali jámu na totem.

Takhle to šlo celou noc a celý další den, Ludva byl nadšen, jak mu materiál přibývá, celý filmový štáb byl v ajfru a jen my dva s Kwakinem jsme si mohli na chvíli zdřímnout. Jedna starší paní mínila, že by nás měli zavřít, a z Martiny se postupně stávala moderátorská hvězda.

*

V sobotu dopoledne se za zády kameramana a režiséra v jedné osobě objevil sympatický pán v kravatě.

-Prosím vás, nepřekážejte tady, řekl Borek, co zrovna obsluhoval světlo.

Abych to uvedl na pravou míru řekl jsem jen:

-Dobrý den, pane primátore!

A to už se primátor hlavního města Prahy stal obětí Martiny a Ludvy. Prohlásil, že trampy má rád, že dokonce sám kdysi vandroval, ale chápete, při dnešním nasazení je vyjet na vandr prakticky nemožné. No co, bylo před volbami.

*

Teď už jsme to měli prakticky v kufru. Přijít jakýkoliv úředník nebo policajt, tak mu promítneme sekvenci s primátorem a je po žížalkách.

Brzy po primátorovi přijely postupně štáby ČT, Novy a Primy, Radiožurnál, Frekvence 1 a reportéři z MF Dnes, Blesku, Aha! a Železničních rozhledů. Všichni nás zpovídali a večer jsme byli ve všech zprávách v poměrně dlouhých šotech. V sobotu není moc co vysílat. Člověk se stane celebritou, ani neví jak.

V 18:00 jsme Bivojovi oznámili, že prohrál. Vzal to statečně a doběhl pro bednu šampaňského. Sbalili jsme stan a odšpuntovali první láhev.

*

V televizi pak dávali dokument, jak trampové tábořili na Staroměstském náměstí. Když Ludva později dostal Českého lva za svůj první celovečerní film, přijel k nám na kemp a náležitě jsme to oslavili.

Sázka

Napsal uživatel Michal Jupp Konečný
Pátek, 29 Červen 2007 03:00

Povídka je z připravované knihy Udělali mi něco s palcem, která v těchto dnech vychází.